

مطلق در ذهن ایرانی

دکتر آذر دخت مفیدی

هیتلر، آرزوی ناکام من

هیتلر حاصل نک نظریه را در میان کنست و ناکامی در لایه‌های
ک میان انسانها شدید نگذاشت.

فهرست

۷	هیتلر، آرزوی ناکام من
۱۵	مهر عزت نایافته
۲۱	سنت فردی و اجتماعی و رابطه‌ی آن با رشد
۲۷	روان آسیب‌شناسی ترافیک در ایران
۳۳	بلغ و حکومت
۴۵	مطلق در ذهن ایرانی
۵۳	و جدان اخلاقی سختگیر - دیکتاتوری و فساد
۶۱	مرزبندی عاطفه در روابط اجتماعی
۶۹	مادر ایرانی
۷۷	آسیب‌شناسی سازمان کلیسا و انسان قرون وسطی
۸۹	پرخاشگری
۹۷	فاسله‌ی پدر و پسر در فرهنگ ایرانی
۱۰۵	قدرت و امنیت در روابط انسانی
۱۱۱	امنیت و روابط انسانی در محیط کار

هیتلر، آرزوی ناکام من

هیتلر حاصل یک تحقیر بود، تحقیر، پیامد شکست و ناکامی. در لایه‌های سطحی روانش شاید شکست سرزمینش که در یک همانندسازی شدید انگار خود او بود، در جنگ جهانی اول اما، در لایه‌های عمیق‌تر روانش ناکامی و تحقیر و ناامنی شدید در سال‌های اول تولدش که از او یک خودشیفته (narcissistic) ساخت با یک ساختار تمام عیار و جدان اخلاقی آزارگر (Sadistic Superego). (در سیر نوشتار به توصیف این مفاهیم پرداخته خواهد شد).

هیتلر یک دیکتاتور قلدربود. اما آیا به او قدرتمند هم می‌توان گفت؟ آیا می‌توان تفاوتی میان قدرت و قلدری قایل شد؟ به نظر نویسنده جواب مثبت است.

قدرت از توانمندی یک من (ego) رشد یافته و پخته به وجود می‌آید. قلدری از همانندسازی با یک وجود اخلاقی سختگیر و بی‌رحم و تنبیه‌کننده. یکی از پیش‌شرط‌های قدرت، توانایی در اعتماد کردن به هستی و ابژه‌های درون آن است. درحالی که قلدری حاصل بی‌اعتمادی و خصومت نسبت به جهان است. قدرت ره‌آورده عزت نفس واقعی من (ego) است اما قلدری نتیجه‌ی احساس تحقیر و ناکامی شدید در من (ego). قدرت تولید مهربانی و همدلی (empathy) می‌کند، بر عکس قلدری تولید سادیسم و بهره‌برداری و سوءاستفاده از فرد مقابل می‌نماید. (درواقع قدرت بدون

طرد شدن بوده، در یک مکانیزم پیچیده، این من ایده‌آل بر من واقعی فرد منطبق می‌شود یعنی فرد خودشیفته فکر می‌کند که مطلق کامل و ایده‌آل است و یک هسته‌ای بزرگ منشی پیدا می‌کند. (پس به واسطه‌ی این کامل بودن دیگر به کسی نیاز ندارد). انگار بهتر و برتر از دیگران است. در این راستا همواره انتظار دارد تحسین و تملق شود. احساس خصوصت و دشمنی از عواطف پایه‌ای این افراد است، بدین معنا که نسبت به دیگران خشم و نفرت و حسادت و رشك (envy) دارند. آن‌ها با مکانیزم دفاعی فرافکنی (Projection) این احساسات را به دیگران فرامی‌افکنند و احساس می‌کنند دیگران با آن‌ها خصوصت دارند. بنابراین بدین (Paranoid) می‌شوند. این گونه افراد چون خودشان می‌خواهند همه خوب (Total good) باشند؛ وجود، بد خود را انکار (deny) نموده به دیگران فرافکنی می‌کنند و دیگران همه بد (Total bad) می‌شوند. بنابراین همیشه وحشت از مورد حمله قرار گرفتن یا مورد بهره‌برداری قرار گرفتن دارند. اما در واقع این خود هستند که به جای رابطه‌ی عاطفی مساوی با دیگران از آن‌ها بهره‌برداری و سوءاستفاده می‌کنند و در ازای این کار به هیچ‌وجه دچار احساس گناه نمی‌شوند. در مواجهه با ناکامی به جای افسرده شدن اغلب پرخاشگر شده، به سرعت افکار انتقام‌جویانه پیدا می‌کنند. بسیار مستعد این هستند که من ایده‌آل همه‌ی توان (omnipotent ego) خود را به دیگری فرافکنی کنند و او را به صورت بدی ایده‌آلیه کنند. در این افراد اطاعت از قانون صرفاً از ترس مجازات است در واقع می‌توان گفت که بسیاری از این‌ها ویژگی‌های پنهان ضداجتماعی (anti social) و بزهکارانه دارند. وجدان اخلاقی در این افراد آزارگر است یعنی وجدان اخلاقی رشد نایافته، تنبیه کننده و ترساننده که خود در همانندسازی با این وجدان اخلاقی واجد همین خصوصیات شده و با دیگران این‌گونه برخورد می‌کنند. فردی که صاحب چنین وجدان اخلاقی است، در مواردی خود فردی سادیستیک و قلدر و زورگو به دیگران می‌شود.

خوبی، قلدری سادیستیک و خوبی بدون قدرت، آزارخواهی مازوخیستیک است). رابطه با فرد قادرمند باعث رشد و قدرت من فرد دوم می‌شود، در حالی که رابطه با فرد قلدر گرچه امنیت کاذب بیافریند اما درنهاست سبب ضعف در من (ego) فرد دیگر می‌گردد. بنابراین می‌توان قدرت را از قلدری و دیکتاتوری جدا کرد و می‌توان چنین نتیجه گرفت که هیتلر از نظر رشد شخصیتی فرد رشد یافته و قادرمندی نبود.

اما چرا شخصیت هیتلر مورد توجه نویسنده قرار گرفته؟ شاید به این دلیل که در بسیاری از ایرانی‌ها مشخصه‌های هیتلر و میل به هیتلر شدن را که از نظر شدت در یک طیف قرار دارد مشاهده نموده. به زبان روانکاوی می‌توان این گونه بیان کرد که بسیاری از ایرانی‌ها خودشیفته هستند با وجود آن اخلاقی‌های آزارگر.

شاید بهتر آن باشد که قبل از وارد شدن به خصوصیات جامعه‌ی ایرانی ابتدا توضیحی روانکاوی اما ساده در مورد این دو مفهوم داده بشود. خودشیفته‌گی، از اختلال رابطه‌ی مادر و کودک در نخستین سال‌های زندگی و به خصوص یک سال اول تولد نشأت می‌گیرد. اگر نیازهای کودک ارضانشود و کودک ناکامی زیادی تحمل کند، دچار احساس ناکامی، تحقیر و ناامنی شدید می‌گردد. این احساسات عوارض متعدد در ساختار روانی کودک به جا می‌گذارد. این افراد اعتماد خود را به جهان و ابیه‌های آن از دست داده، قادر به برقراری ارتباط عاطفی عمیق با دیگران نیستند و توانایی همدلی کردن با دیگران را هم از دست می‌دهند (همدلی کردن به معنای این که خود را به جای موقعیت عاطفی دیگری قرار داده و احساسات او را درک کند). به دلیل این که احساس حقارت و ناامنی فرد بیش از آن است که من (ego) بتواند آن را تحمل کند. به جبران این احساس در این‌گونه افراد، یک من ایده‌آل (ideal) مطلق و کامل به وجود می‌آید. (من ایده‌آل آن چیزی است که فرد می‌خواهد در آینده بشود). چون هرگونه نیاز در این افراد مترادف با تحقیر و